

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010036
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Tomašková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8219010036.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Zdenkou Tomaškovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému W. O., D.. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 12.08.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

W. O. L. Y. C. V. U. Í. G. , D.. XX.XX.XXXX S. N., H. N.
N., A. XXX

sa uznáva v i n n ý m , že

1/ dňa 08.09.2018 vo večerných hodinách na ul. Poštárka v Bardejove bezdôvodne fyzicky napadol M. W., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N., X.. A. Č.. XX tak, že ho päťou ruky udrel do oblasti tváre, následkom čoho spadol na zem, čím mu spôsobil zranenie, a to zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa s dobou liečenia spojenú s práceneschopnosťou 10-12 dní,

2/ dňa 15.05.2020 v čase okolo 01.20 hod. v Bardejove na ul. Kpt. Nálepku spoločne s odsúdeným W. H. vošli cez neuzamknutú bránku na riadne oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom 405/55, ktorého majiteľkou je M. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N., X.. G.. D. XXX/XX, následne cez neuzamknuté vchodové dvere sa dostali do samotného domu, kde cez chodbu vošli do obývačky domu, kde boli prichytení dcérou majiteľky domu L. G. a jej priateľom Ľ. T.Á., pred ktorými sa dali na útek a vonku im v úteku zabránili Z. G. V. Ľ.Š. G., ktorí sú deťmi majiteľky domu, pričom obžalovaní nespôsobili žiadnu škodu na majetku,

t e d a

1/ inému úmyselne ublížil na zdraví,

2/ spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného

čím spáchal

1/ prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

2/ prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona

Za to mu súd u k l a d á :

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 /pätnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na obvineného W. O. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 08.09.2018 vo večerných hodinách na ul. Poštárka v Bardejove bezdôvodne fyzicky napadol M. W.G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N., A. XX tak, že ho pästou ruky udrel do oblasti tváre, následkom čoho spadol na zem, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobil zranenie, a to zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa s dĺžkou liečenia spojená s práceneschopnosťou 10 - 12 dní Vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. 2T/19/2019.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na obvineného W. O. aj ďalšiu obžalobu pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť spoločne s už odsúdeným W. H. tak, že dňa 15.05.2020 v čase okolo 01.20 hod. v Bardejove na ul. Kpt. Nálepku vošli cez neuzamknutú bránku na riadne oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom 405/55, ktorého majiteľkou je M. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N., X.. G.. D. XXX/XX, následne cez neuzamknuté vchodové dvere sa dostali do samotného domu, kde cez chodbu vošli do obývačky domu, kde boli prichytení dcérou majiteľky domu L. G. a jej priateľom Ľ. T., pred ktorými sa dali na útek a vonku im v úteku zabránili Z. G. V. Ľ. G., ktorí sú deťmi majiteľky domu, pričom obžalovaní nespôsobili žiadnu škodu na majetku. Vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. 0T/9/2020

Za účelom urýchlenia konania súd spojil obidve veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 2T/19/2019.

Súd vo veci pôvode vedenej pod sp. zn. 2T/19/2019 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. O., výsluchom svedkov M. W., A. A., G. O., L. H. V. V. O., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu .

Obžalovaný W. O. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a ďalej k veci uviedol, že kritického večera sa vracal od svojej sestry, keď stretol poškodeného M. W., ktorý bol pod vplyvom alkoholu a ten ho chytil za odev a niečo nezrozumiteľné mu hovoril. On mu povedal, aby mu dal pokoj a keďže sa chcel od neho dostať, nejakým spôsobom ho udrel do tváre a po tomto údere poškodený spadol na zem a on išiel domov, pretože mal chorého syna. Ako uviedol, o zraneniach poškodeného sa dozvedel asi o dva dni, kedy mu ľudia povedali, že poškodený si privolať záchranku a išiel do nemocnice.

Svedok - poškodený, M. W. uviedol, že kritického dňa bol značne pod vplyvom alkoholu a obžalovaného stretol na chodníku, chytil ho za tričko a keďže obžalovaný nechcel, aby ho držal za tričko, tak ho nechtiac udrel rukou do tváre a on spadol na zem. Neskôr zavolať záchranku a políciu, pri páde utrpel zlomeninu nosa a pre opitosť si už viac nepamätá.

Svedkyňa L. H. uviedla, že na presný dátum si už nepamätá, kedy k nej domov prišiel obžalovaný, ktorý chcel tabletku pre dieťa a keďže tabletku nemala, povedala mu, aby išiel niekde inde a súčasne s ním išla vonku pred dom, kde videla prichádzať M. W., ktorý prišiel k obžalovanému, začal ho ťahať za tričko, vulgárne sa vyjadroval, bolo na ňom vidieť, že je opitý a obžalovaný sa bránil tak, že menovanému

hovoril, aby ho za tričko neľahal, ten však nereagoval a keďže obžalovaný chcel odísť, nechtiac udrel poškodeného do tváre a ten spadol na zem. Ona zobrala obžalovaného a odtiaľ spolu odišli, tak nevie, čo sa tam dialo ďalej. Svedkyňa uviedla, že na poškodenom si všimla, že je pod vplyvom alkoholu, čo usúdila z jeho tackavej chôdze a z toho, že na tam prítomných niečo vykrikoval, konflikt mal v ten deň aj s jej bratom.

Svedok G. O. uviedol, že na presný dátum si nepamätá, ale v tom čase boli vonku a zabávali sa a nedalo si nevšimnúť, že M. W. je opitý a keď vyšiel vonku obžalovaný, M. W. išiel smerom k nemu niečo mu dohovoriť, ale obžalovaný sa s ním rozprávať nechcel. W. chytil obžalovaného za tričko a keďže obžalovaný sa chcel od neho dostať, nechtiac udrel W. a ten spadol na zem. Uviedol, že on na W. žiadne zranenie nevidel, zobral obžalovaného a odišli. Tiež uviedol, že obžalovaný v ten deň opitý nebol.

Svedok V. O. uviedol, že je susedom M. W., medzi sebou dobre vzťahy nemajú, pretože menovaný v nadmernom množstve požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých sa správa neprístojne. Uviedol, že má vedomosť o konflikte, ku ktorému došlo medzi obžalovaným a poškodeným, pretože pred týmto konfliktom mal poškodený konflikt aj s ním, keď poškodený mu pod vplyvom alkoholu začal vulgárne nadávať a to až tak, že privolať policajnú hliadku. Uviedol, že on nebol svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, dozvedel sa o tom od svojej sestry a tiež uviedol, že po tomto incidente videl, ako poškodený na druhý deň išiel do práce.

Svedok A. A. uviedol, že z dôvodu opitosti si na nič nepamätá a nepamätá sa ani nato, či v uvedený deň bol opitý aj M.U. W.. Súd vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedka vykonal dokazovanie prečítaním svedeckej výpovede svedka z prípravného konania, kde svedok uviedol, že kritického dňa požívali alkoholické nápoje spoločne s M. W. a v čase asi o 19,00 hod. sa na ulici stretli s obžalovaným W. O. a keďže boli obidvaja značne opití, na moment, kedy obžalovaný udrel poškodeného do tváre, si nepamätá. Keďže M. W. tiekla po údere z nosa krv, zavolať si záchranku a odišiel na ošetrovanie do nemocnice. Uviedol, že na druhý deň sa dozvedel, že M. W. má zlomený nos. Tiež uviedol, že s obžalovaným sú kamaráti a preto nevie, čo ho tak nahnevalo. Za účelom odstránenia rozporov vo svojich výpovediach svedok uviedol, že nevie, či obsah prečítanej výpovede je pravdivý z dôvodu svojej opitosti. Podľa záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Martina Kováča, poškodený M. W. kritického dňa utrpel zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa, ktoré zranenie bolo spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať pri jednom údere do nosa poškodeného zatvorenou dlaňou, spôsobenom druhou osobou. Doba liečenia spojená s PN môže byť 10-12 dní, čo zodpovedá charakteru liečby poškodeného. Poškodený nebol odkázaný na pomoc druhej osoby, bol obmedzovaný sťaženým dýchaním cez nos a bolesťami v mieste poranenia, počas liečby s klesajúcou intenzitou. Z lekárskeho hľadiska sa jednalo o poranenie stredne ťažké, vyžadujúce špecifickú otorinolaryngologickú liečbu spojenú s užívaním liekov na tlmenie bolesti a nosových kvapiek na odstránenie opuchu sliznice nosa, kde po 7 dňoch dochádza k vytvoreniu pevného väzivového spojenia, ktoré sa následne mení na kosť, k úplnému vyhojeniu dochádza za 10- 12 dní. Znalec ohodnotil úraz 20 bodmi.

Bardejove vyšetrený uvedeného dňa, kedy mu bola zistená zlomenina nosa, krvácanie z nosa a opitosť s predpokladanou dobou liečenia nad 7 dní. Podľa ďalšej lekárskej správy zo dňa 19.9.2018, M. W. bol v dôsledku vyššie uvedeného zranenia PN v dobe od 8.9.2018 do 18.9.2018.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd vo veci rozhodol uznesením zo dňa 24.01.2020, ktorým vec prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona postúpil Okresnému úradu Bardejov na prejednanie ako priestupku.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor a sťažnostný súd uznesením sp. zn. 6To/22/2020 zo dňa 02.06.2020 napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol.

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia sťažnostný súd konštatoval, že vo veci bol síce oboznámený znalecký posudok, ale bez toho, aby na takýto postup mal súd výslovný súhlas obžalovaného a prokurátora, čím je takýto dôkaz procesne neúčinný a nemožno na neho prihliadať. Tiež poukázal na rozpory vo výpovediach obžalovaného z prípravného konania a z hlavného pojednávania a ďalej tiež

konštatoval, že samotná skutočnosť, že poškodený nedodržiava liečebný režim alebo vykonáva prácu na vlastné riziko, nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví.

Sťažnostný súd ďalej uviedol, že je potrebné vykonať dôkazy zákonným spôsobom, odstrániť rozpory vo výpovediach obžalovaného a až následne vo veci rozhodnúť.

Následne prokurátor podal na obžalovaného ďalšiu obžalobu a ako bolo vyššie uvedené, súd spojil obidve veci na spoločné konanie.

Súd vykonal dokazovanie opätovným výsluchom obžalovaného W. O., prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku, oboznámením sa s doposiaľ vykonanými dôkazmi, prečítaním listinných dôkazov spisu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný W. O. vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. OT/9/2020 podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobu a na otázky súdu podľa § 333 ods.3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku, t.j. či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu; či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon stanoví za skutok jemu kladený za vinu a či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, zhodne odpovedal odpoveďou „áno“.

Súd v súlade s návrhom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného W. O. podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku a zároveň rozhodol, že ďalšie dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 2T/19/2019 obžalovaný W. O. podľa § 257 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku síce vyhlásil, že je nevinný, ale na druhej strane priznal, že poškodeného M. W. udrel rukou do tváre a ten v dôsledku jeho úderu spadol na zem. Na svoju obhajobu uviedol, že poškodený bol opitý, niečo mu nezrozumiteľne rozprával, chytil ho za odev a keďže sa on chcel od neho dostať, udrel ho do tváre, ako to už uviedol. Po páde poškodeného na zem sa viac o neho nezaujímal, išiel domov, pretože jeho syn mal horúčku. Tiež uviedol, že s poškodeným dovedy nemal žiaden konflikt a o tom, aké zranenia mal poškodený utpieť, sa dozvedel asi o dva dni od ľudí, ktorí mu povedali, že poškodený si zavolať záchranku a išiel do nemocnice.

Aj keď sťažnostný súd v zrušujúcom uznesení poukazuje na rozpor vo výpovediach obžalovaného z prípravného konania a z hlavného pojednávania, podľa názoru súdu rozpor v týchto výpovediach existuje iba v tom zmysle, že v prípravnom konaní obžalovaný priznal spáchanie skutku kladeného mu za vinu a na hlavnom pojednávaní naopak vyhlásil, že je nevinný. Pokiaľ však ide o skutkové zistenia, obžalovaný zhodne vypovedá, že po tom, čo poškodený začal do neho dobiedzať a niečo mu nezrozumiteľne vysvetľovať, udrel ho do tváre a menovaný v dôsledku tohto úderu spadol na zem.

Poškodený M. W. vypovedal v podstate zhodne ako obžalovaný keď uviedol, že bol pod vplyvom alkoholu, stretol obžalovaného, ktorého chytil za tričko a keďže obžalovaný nechcel, aby ho držal, udrel ho rukou do tváre a on spadol na zem. Následne nato zavolať políciu a záchranku, vie, že utrpel zlomeninu nosa a z dôvodu svojej opitosti si ďalšie okolnosti nepamätá.

Svedok A. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa bol veľmi opitý a tak si na nič nepamätá, či bol opitý aj poškodený, k tomu sa vyjadriť nevedel.

Vzhľadom na rozpor vo výpovediach svedka súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede svedka z prípravného konania, kde svedok uviedol, že kritického dňa s poškodeným požívali alkoholické nápoje a na Poštárke sa stretli s obžalovaným. Uviedol, že on moment, kedy obžalovaný udrel poškodeného nevidel, ale videl ako poškodený spadol na zem, z nosa mu tiekla krv a tak si zavolať záchranku, ktorá ho odviezla do nemocnice. Nasledujúci deň sa dozvedel, že poškodený má zlomený nos. Ako uviedol, nevie si vysvetliť, prečo obžalovaný napadol poškodeného, pretože všetci sú kamaráti.

Po prečítaní výpovede svedok uviedol, že sa nevie vyjadriť k pravdivosti prečítanej výpovede, pretože v čase skutku bol opitý, nepamätá si či bol opitý aj poškodený a nepamätá si ani to, v akom stave bol poškodený ďalší deň.

Podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Martina Kováča, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, č. 416/2018 zo dňa 25.10.2018, poškodený M. W. kritického dňa utrpel zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa, ktoré zranenie bolo spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak s najväčšou pravdepodobnosťou stať pri jednom údere do oblasti nosa poškodeného zatvorenou dlaňou inou osobou. Dĺžka liečenia spojená s PN môže byť 10-12 dní, čo zodpovedá charakteru liečby poškodeného. V dôsledku zranenia bol poškodený obmedzovaný sťaženým dýchaním cez nos a bolesťami v mieste poranenia s klesajúcou intenzitou.

Podľa znaleckého posudku z lekárskeho hľadiska ide o poranenie stredne ťažké, ktoré vyžaduje špecifickú otorinolaryngologickú liečbu spojenú s užívaním liekov na tlmenie bolesti a nosových kvapiek na odstránenie opuchu sliznice nosa, kde po 7 dňoch dochádza k vytvoreniu pevného väzivového spojenia, ktoré sa následne mení na kosť, pričom k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 10-12 dní.

Podľa lekárskej správy zo dňa 08.09.2018, poškodený M. W. bol v NsP Bardejov vyšetrený uvedeného dňa. Vyšetrením bola zistená zlomenina nosa, krvácanie z nosa a opitosť s predpokladanou dobou liečenia nad 7 dní.

Podľa lekárskej správy zo dňa 19.09.2018 M. W. bol v dôsledku vyššie uvedeného zranenia PN v dobe od 08.09.2018 do 18.09.2018.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného W. O. vinným z prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a zato mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný W. O. prostredníctvom obhajcu odvolanie a odvolací súd uznesením sp. zn. 6To/11/2022 zo dňa 31.05.2022 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie.

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd pochybil, keď rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie bez vyhotovenia písomného uznesenia a tiež konštatoval, že všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku sú procesne nepoužiteľné z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, sa obhajca dal zastúpiť advokátskym koncipientom bez toho, aby obžalovaný W. O. s takýmto zastúpením súhlasil.

Odvolací súd vo vyššie uvedenom uznesení uviedol aj ďalšie nepresnosti, s ktorými boli účastníci konania doručením predmetného uznesenia oboznámení.

Po zrušení vecí súd vykonal hlavné pojednanie za účasti obhajcom splnomocnenej advokátskej koncipientky, s čím obžalovaný súhlasil a tak súd vykonal ďalšie dokazovanie prečítaním vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu, opätovným výsluchom obžalovaného W. O., prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, výsluchom znalca MUDr. Martina Kováča, prečítaním obsahu spisu sp. zn. 0T/9/2020, ako aj aktuálnym odpisom z registra trestov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný W. O. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona opätovne podľa § 257 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania žalovaného skutku a ďalej k veci uviedol, že je pravda, že s poškodeným M. W. mal slovný konflikt. Poškodený ho chytil za tričko a on, keďže sa chcel od neho dostať, chcel mu dať preč ruku zo svojho trička, čo ale nešlo a tak ho nechtiac udrel do oblasti tváre s tým, že ublížiť mu nechcel.

Toto tvrdenie obžalovaného, že poškodeného nechtiac udrel do tváre je však v rozpore s jeho tvrdením v prípravnom konaní, ktorá výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, kde uviedol, že poškodeného udrel do tváre zo zlosti, pretože sa ponáhal a poškodený ho nechcel pustiť.

Obžalovaný rozpor vo svojich výpovediach odstrániť nevedel s tým, že tvrdil, že pri výsluchu na polícii bol v strese a tak považuje za pravdivú výpoveď na súde.

Znalec MUDr. Martin Kováč, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý vo veci vypracoval písomný znalecký posudok č. 416/2018 zo dňa 25.10.2018, na ktorého obsahu v plnom rozsahu zotrval a ďalej uviedol, že z prístupnej zdravotnej dokumentácie ako aj odborných konzultácií som zistil, že poškodený M. W. utrpel zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa. Uvedené poranenie bolo spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do oblasti nosa poškodeného otvorenou alebo zatvorenou dlaňou - pästou spôsobenou druhou osobou. Zo súdnolekárskeho hľadiska v prípade poranenia ide o poranenie stredne ťažké, ktoré si vyžaduje špecifickú otorinolaryngologickú liečbu spojenú s užívaním liekov na tlmenie bolesti a nosových kvapiek na odstránenie opuchu sliznice nosa, kde po 7dňoch dochádza k vytvoreniu pevného väzivového spojenia, ktoré sa následne mení na kosť, pričom k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 10 až 12 dní. V prípade, ak by menovaný pracoval, potom by jeho práceneschopnosť mohla trvať 10-12 dní. Poškodený bol v čase po úraze obmedzovaný na bežnom spôsobe života sťažením dýchaním cez nos a bolesťami v mieste poranenia počas liečby v dĺžke 10-12 dní s klesajúcou intenzitou. V uvedenom prípade nepredpokladám vznik trvalých následkov. Znalec uviedol, že v danom prípade bola u poškodeného zistená zlomenina nosových kostí bez posunu úlomkov, ktorá vzniká pri priamom údere na oblasť nosa. V prípade, ak by bol vedený náhodný úder do oblasti nosa, došlo by k posunu kostných úlomkov nosa a vzhľadom na vzniknuté zranenie je podľa znalca vylúčené, aby zlomenina vznikla úderom z boku a ako znalec ďalej uviedol, išlo o cielený úder.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie prečítaním obsahu spisu pôvodne vedeného pod sp. zn. 0T/9/2020, kde prokurátor podal dňa 16.02.2020 obžalobu na obvinených W. O. V. W. H. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.05.2020 v čase okolo 01.20 hod. v Bardejove na ul. Kpt. Nálepku spoločne s odsúdeným W. H. vošli cez neuzamknutú bránu na riadne oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom 405/55, ktorého majiteľkou je M. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N., X.. G.. D. XXX/XX, následne cez neuzamknuté vchodové dvere sa dostali do samotného domu, kde cez chodbu vošli do obývačky domu, kde boli prichytení dcérou majiteľky domu L. G. a jej priateľom Ľ. T., pred ktorými sa dali na útek a vonku im v úteku zabránili Z. G. V. Ľ. G., ktorí sú deťmi majiteľky domu, pričom obžalovaní nespôsobili žiadnu škodu na majetku.

Súd uznesením zo dňa 18.02.2020 zo spoločného konania vylúčil na samostatné konanie vec proti obžalovanému W. O. a nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaný v zmysle ustanovenia § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný a súd v súlade s návrhom prokurátora toto vyhlásenie obžalovaného prijal.

Takto doplneným dokazovaním mal teda súd za preukázané tieto skutočnosti.

Obžalovaný W. O. vo vzťahu k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 0T/9/2020) podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný a súd v súlade s návrhom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine a zároveň rozhodol, že ďalšie dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd vo vzťahu k tomuto skutku nevykonával ani dokazovanie ohľadne nároku poškodených na náhradu spôsobenej škody, pretože poškodení si nárok na náhradu škody neuplatnili.

Vo vzťahu k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona sú opätovne vypočul obžalovaného W. O., ktorý podľa § 257 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a priznal, že s poškodeným M. W. mal slovný konflikt a tiež uviedol, že menovaný ho rukami chytil za jeho tričko, on sa chcel od neho dostať a nechtiac ho udrel do oblasti tváre, ale nemal v úmysle mu ublížiť.

V rozpore s touto výpoveďou obžalovaného je jeho výpoveď z prípravného konania, kde obžalovaný uviedol, že poškodeného udrel zo zlosti, pretože sa ponáhal a poškodený ho nechcel pustiť a v dôsledku tohto jeho úderu poškodený spadol na zem, ale on si ho ďalej nevšímal a odišiel domov. O pár dní sa dozvedel, že poškodený mal po jeho údere zlomený nos. Obžalovaný rozpor vo svojich výpovediach odstrániť nevedel s tým, že na svoju obranu uviedol, že pri výsluchu na polícii bol v strese a tak je pravdivá jeho výpoveď z hlavného pojednávania.

V neprospech obžalovaného je však výpoveď znalca MUDr. Martina Kováča, ktorý vo veci vypracoval aj písomný znalecký posudok, na obsahu ktorého znalec v plnom rozsahu zotrval. Znalec vyvrátil tvrdenie obžalovaného, že poškodeného udrel nechtiac, keď uviedol, že zranenie, ktoré utrpel poškodený M. W. - zlomenina nosových kostí bez posunu úlomkov - je zranenie, ktoré vzniklo cieľným úderom, pretože v opačnom prípade, ak by išlo iba o náhodný úder do oblasti nosa, došlo by k posunu kostených úlomkov nosa, čo sa v danom prípade nestalo.

V neprospech obžalovaného je aj výpoveď poškodeného M. W., ktorý síce priznal, že obžalovaného chytil za tričko a obžalovaný ho udrel rukou do tváre, v dôsledku čoho on spadol na zem a keďže krvácal z nosa, privolal si záchranku. Pri vyšetrení mu bola zistená zlomenina nosa a kvôli opitosti si na viac nič nespomína.

Svedok A. A. síce úder zo strany obžalovaného nevidel, ale videl ako poškodený spadol na zem a z nosa mu tiekla krv a tak si zavolať záchranku.

Ostatní vypočutí svedkovia - L. H. V. G. O. vypovedali zhodne ako obžalovaný W. O., keď uviedli, že obžalovaný poškodeného udrel nechtiac, ale na základe čoho to tvrdili, upresniť nevedeli a svedok V. O. nebol svedkom incidentu, dozvedel sa o ňom od svojej sestry.

Druh zranenia, mechanizmus jeho vzniku, doba liečenia a dĺžka PN sú preukázané lekárskymi správami, ako aj písomným znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Martina Kováča, podľa ktorého poškodený utrpel kritického dňa zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa, ktoré zranenie najpravdepodobnejšie mohlo vzniknúť po jedinom údere päťou s tým, že úder bol vedený veľkou silou a prudkosťou a toto zranenie si vyžiadalo dobu liečenia spojenú s PN v trvaní 10-12 dní. Z lekárskeho hľadiska ide o stredne ťažké zranenie vyžadujúce špecifickú liečbu. Znalec výslovne uviedol, že úder zo strany obžalovaného bol cieľný a vylúčil, aby zlomenina vznikla úderom z boku.

Takto doplneným dokazovaním mal teda súd za preukázané, že obžalovaný W. O. tým, že dňa 08.09.2018 vo večerných hodinách na ul. Poštárka v Bardejove bezdôvodne fyzicky napadol M. U. W., D. XX.XX.XXXX, H. N. N., X. A. Č. XX tak, že ho päťou ruky udrel do oblasti tváre, následkom čoho spadol na zem, čím mu spôsobil zranenie, a to zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa s dobou liečenia spojenú s práceneschopnosťou 10-12 dní, čím takto svojím konaním naplnil znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona a tým, že dňa 15.05.2020 v čase okolo 01.20 hod. v Bardejove na ul. Kpt. Nálepku spoločne s odsúdeným W. H. vošli cez neuzamknutú bránu na riadne oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom 405/55, ktorého majiteľkou je M. G., D. XX.XX.XXXX, H. N. N., X. G. D. XXX/XX, následne cez neuzamknuté vchodové dvere sa dostali do samotného domu, kde cez chodbu vošli do obývačky domu, kde boli prichytení dcérou majiteľky domu L. G. a jej priateľom L. T., pred ktorými sa dali na útek a vonku im v úteku zabránili Z. G. V. L. G., ktorí sú deťmi majiteľky domu, pričom obžalovaní nespôsobili žiadnu škodu na majetku, naplnil znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, zo spáchania ktorých ho súd uznal vinným.

Obžalovaný W. O. je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, je zamestnaný, má 2 záznamy o spáchaní priestupku a podľa odpisu z registra trestov doposiaľ bol 7x súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn.2T/160/2014 zo dňa 28.01.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/10/2015 zo dňa 09.04.2015 pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienienečne prepustený dňa 07.11.2016 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z okolností uvedených v § 34 ods.4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade obžalovaný úmyselným konaním narušil záujem spoločnosti spočívajúci v ochrane života a zdravia, ako aj záujem spočívajúci v zabezpečení nedotknuteľnosti domovej slobody garantovanej aj Ústavou SR.

Súd u obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, t.j. že sa čiastočne priznal k spáchaniu skutku, ale aj na priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, t.j. že bol opakovane , niekoľkokrát súdne trestaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené, uložil súd obžalovanému opätovne za jeho protiprávne konanie úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, nakoľko v dôsledku absencie odvolania prokurátora už nie je možné obžalovanému uložiť prísnejší trest.

Súd má zato, že uložený trest postačí pre nápravu a prevýchovu obžalovaného a že aj uložením tohto druhu trestu sa u obžalovaného dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods.1 Trestného zákona.

Keďže poškodený M. W. si neuplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas a poškodení: M. G., L. G., Z. G. a spoločnosť DÔVERA ZP so sídlom Bratislava si nárok na náhradu škody neuplatnili vôbec, súd o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť aj proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu v prospech obžalovaného aj proti jeho vôli podať zákonný zástupca obžalovaného a jeho obhajca, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Odvolanie môže podať aj štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať aj poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať aj zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.